

महाभाष्यवचनाच्च सर्वेषां शब्दानां धातुप्रत्यनिष्पन्नत्वात् को नाम धात्वर्थ ?

डॉ. छगन लाल महोलिया

सह आचार्य (संस्कृत), श्री रतनलाल कंवरलाल पाटनी राजकीय स्नातकोत्तर महाविद्यालय, किशनगढ़, अजमेर।

Article Info

Volume 3, Issue 5

Page Number : 330-331

Publication Issue :

September-October-2020

Article History

Accepted : 20 Sep 2020

Published : 30 Sep 2020

इति महाभाष्यवचनाच्च सर्वेषां शब्दानां धातुप्रत्यनिष्पन्नत्वात् को नाम धात्वर्थ इति जिज्ञासा कस्य हृदयाम्बुजे नोदेति ? दार्शनिकानां मते धात्वर्थविषये पर्याप्तं वैमत्यमवलोक्यते । वैयाकरणानां मतद्वयं वर्तते । प्राचीनं नवीनं च । वैयाकरणास्तु फलव्यापारयोः धातुवाच्यत्वं स्वीकुर्वन्ति आख्यातार्थश्च कर्तृकर्मणी । तत्र आख्यातार्थकर्तुरपि चैत्रः ओदनं पचति चैत्रादिनाऽभेदेनान्वयः फलञ्च अनुकूलत्वसम्बन्धेन व्यापारे विशेषणम् आख्यातार्थकर्तुरपि व्यापारे एव निरूपकत्वसम्बन्धेनाऽन्वयः व्यापारमुख्यविशेष्यकश्च शाब्दबोधः ' भावप्रधानमाख्यातम्' सत्त्वप्रधानानि नामानि' इति निरुक्तवचनात् । तत्र चोक्तं कौण्डभट्टेन

प्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दाः प्रमाणानि' इति गौतमसूत्रोक्तप्रमाणेषु वैयाकरणैः प्रधानतया शब्दस्य प्रामाण्यमुरीक्रियते । तदुक्तमहाभाष्ये ' शब्द प्रमाणका वयम् यच्छब्द आह तदस्माकम्प्रमाणम्' तत्र नामान्याख्यातजानीति शाकटायनो नैरुक्तसमयश्च न सर्वाणीति गार्यो वैयाकरणानां चैके इति निरुक्तवचनात्

नाम च धातुजमाह निरुक्ते ।

व्याकरणे शकटस्य च तोकम् ।।

फलव्यापारयोर्धातुराश्रये तु तिङः स्मृताः ।

फले प्रधानं व्यापारस्तिर्यस्तु विशेषणम् ।। इति ।

फलव्यापारौ धातुवाच्यौ आख्यातार्थः कर्तृकर्मणी व्यापारमुख्यविशेष्यकशाब्दबोधश्चेति वैयाकरणानां मतम् ।

तत्र को नाम व्यापार इति जिज्ञासायां कौण्डभट्टः साध्यत्वेनाभिधीयमानायाः क्रियाया एव व्यापारत्वं स्वीकुर्वन्ति । उक्तञ्च तैः - व्यापारस्तु भावनाभिधा साध्यत्वेनाविधीयमाना क्रिया । भर्तृहरिणाऽप्युक्तम्

यावत् सिद्धमसिद्धं वा साध्यत्वेनाविधीयते ।

आश्रितक्रमरूपत्वात् सा क्रियेत्यभिधीयते ।।

अनेन लक्षणेन ज्ञायते यद् व्यापाररूपा क्रिया द्विविधा भवति - सिद्धा साध्या च । तत्र साध्यस्वभावक्रिया तिङन्तस्थले सिद्धस्वभावक्रिया कृदन्तस्थले भवति । साध्यरूपक्रिया तत्रैव भवति यत्र क्रियान्तराकाङ्क्षा न भवति । यथा - गच्छति इत्यत्र प्रतीयमाना उत्तरदेशसंयोगानुकूलव्यापाररूपा क्रिया साध्यस्वभावा । उक्तञ्च कौण्डभट्टेन - तथा च क्रियान्तराकाङ्क्षानुत्थापकतावच्छेकरूपत्वं साध्यत्वम् । अनुभव एव क्रियायाः साध्यत्वे प्रमाणम्, तथाहि पचति' पाकः' इत्यत्र धात्वर्थः विक्लित्यनुकूलव्यापाररूपोऽस्ति, किन्तु पाकः इत्यत्र क्रियान्तराकाङ्क्षा भवति पचति इत्यत्र क्रियान्तरस्य आकाङ्क्षा न भवति । अतः' पचति गच्छति' इत्यत्र साध्यरूपैव क्रिया । पाक इत्यत्र पचातुवाच्या क्रिया साध्यस्वभावा प्रत्ययघजादिवाच्या च सिद्धस्वभावा इति सिध्यति । उक्तञ्च कौण्डभट्टेन.

साध्यत्वेन क्रिया तत्र धातुरूपनिबन्धना ।

सिद्धभावस्तु यस्तस्याः स घजादिनिबन्धनः ।।

वस्तुतः साध्यत्वेन प्रतीयमाना क्रिया एव व्यापारः ।

नागेशमते व्यापारस्य स्वरूपं ११ धात्वर्थफलजनकत्वे सति धातुवाच्यत्वम् । यथा पचादिधातौ फूत्कारादिव्यापाराः धातुवाच्याः सन्ति । सर्वेषामेव तेषां व्यापाराणां धातुवाच्यत्वात् । उक्तञ्च - 'अयञ्च १२ व्यापारः फूत्कारत्वाधःसन्तापनत्वयत्नत्वादितत्तद्रूपेण वाच्यः ।' पचति' इत्यादौ तत्तत्प्रकारक बोधस्यानुभवसिद्धत्वात् । न च पच्यतोरनेकव्यापारवाचकत्वे' नानाधर्मावच्छिन्नशक्यतानिरूपितैकधर्मावच्छिन्न शक्ततावत्स्वरूपनानार्थतापत्तिः स्यादिति चेत् - अत्रोच्यते बुद्धिविशेषस्य शक्यतावच्छेदकत्वस्वीकारेण न नानार्थतापत्तिः । उक्तञ्च वाक्यपदीयेऽपि

गुणभूतैरवयवैः समूहः क्रमजन्मनाम् ।

बुद्ध्या प्रकल्पिताऽभेदः क्रियेति व्यपदिश्यते ।। १३ ।

तस्मात् - फूत्काराधः श्रयणाधिश्रयणादिसर्वेषां धातुवाच्यत्वात् धात्वविक्लित्तिजनकत्वाच्च व्यापारत्वमक्षुण्णमेव ।

वैयाकरणभूषणसारस्य दर्पणव्याख्यायां यदिदं व्यापारलक्षणं खण्डितं तन्न समीचीनम् । युक्तिविरुद्धत्वात् । तथा हि - 'अत एव न तज्जन्यत्वे सति तज्जन्यजनकत्वरूपं तन्त्रान्तरप्रसिद्धं तत् । तदवच्छिन्नस्य धातुवाच्यत्वे साक्षाद्विक्लित्तिजनकान्तिमानिसंयोगदशायां' पचति' प्रयोगः स्यात् न त्वधिश्रयणादिदशायामपि तेषामन्तिमानिसंयोगेनान्यथासिद्धतयाविक्लित्यजनकत्वात् इति ।

सिद्धान्ते तु तेषामन्यथासिद्धत्वाभावाद् विक्लित्तिं प्रति जनकत्वेन तज्जन्यत्वे सति तज्जन्यजनकत्वमस्त्येवेति न कश्चन दोषः । तस्मात् नागेशमते' व्यापारत्वं तज्जन्यत्वे सति - तज्जन्यजनकत्वरूपम् । कौण्डभट्टमते साध्यत्वेनाभिधीयमाना क्रिया एव व्यापारः इति ।

मयायंमाशयः

एवञ्च फलाभावात् व्यापारमात्रमेवार्थोऽस्त्यादीनाम् । अतः फलव्यधिकरणव्यापारवाचकत्वरूपं सकर्मकत्वं तेषां नास्ति । तस्यायमाशयः - यदि तत्र फलांशस्य प्रतीतिर्नास्ति । अतः फलव्यधिकरणव्यापारवाचकत्वमपि नास्ति तर्हि तद्वाच्ये व्यापारे तद्वाच्यफलजनकत्वं कथं स्यात्, फलांशाभावात् धातुवाच्यव्यापारे धातुवाच्यफलजनकत्वं कथं स्यात्, फलांशाभावात् धातुवाच्यव्यापारे धातुवाच्यफलजनकत्वाभावात् धातुवाच्यत्वे सति धातुवाच्यफलजनकत्वं व्यापारे नास्ति, अतः अव्याप्तिदोषः, अतः नागेशाभिमतव्यापारलक्षणं अव्याप्तिदोषग्रस्तत्वात् न समीचीनम् ।

वस्तुतः कौण्डभट्टाभिमत एव व्यापारो युक्तियुक्तत्वात् स्वीकरणीयः, नागेशभट्टाभिमत व्यापारस्वीकारे तु नागेशवचनैरेव विरोधः स्यात् । तथाहि सकर्मकत्वाकर्मकत्वस्वरूपविवेचनप्रसङ्गे तदुक्तम् क्वचित्तु फलांशाभावदकर्मकत्वम् । यथाऽस्त्यादौ केवलं सत्तादिरेवार्थः, अत्र फलांशस्य सूक्ष्मदृष्ट्याप्यप्रतीतेः इति ।

सन्दर्भाः

१. गौतमन्यायदर्शनम्, १. १. ३

३ यास्कनिरुक्तम्, १. ४. १

निरुक्तम्, १. ९

५. वै. भू. सा. धावनिर्णये

९. वै. भू. सा. धात्वर्थनिर्णये

११. परमलघुमञ्जूषायां, धात्वर्थविचारः

१५. वाक्यपदीयम् क्रियासमुद्देशः ४

प. ल. म. धात्वर्थनिरूपणे

२. महाभाष्यम् १. १. १

४. महाभाष्यम् १. १. १

६. वै. भू. सा. कारिका २

८. वाक्यपदीयम् - क्रियासमुद्देशः, १

१०. वाक्यपदीयम् २. ८.

१२. ४८ वै. भू. सा. धात्वर्थनिर्णये

१४. वै. भू. सा. दर्पणटीकायाम्, पृ. १६